

рение, което напоследък се терминологизира в изследванията върху второто поколение евреи, оцелели от Холокоста. Психиатърът д-р Уилям Б. Нидерланд твърди, че след задълбочено изследване на оцелелите от Холокоста е изковал термина "синдром на оцелелите". Оцелелите постоянно живеят със своите спомени и страхове, предават ги на своите деца, които обаче често са подчертано склонни към търсене на мощно действие или съпротива, за да се компенсира пасивността на родителите им.²¹

2. Устойчивите популярни предразсъдъци и официалната дискриминация, засилили се напоследък от все по-нарастващия брой имигранти и икономическата рецесия, която често ги превръща в конкуренти за оскъдни ресурси. Дискриминацията, разбира се, подсили съзнанието на синтите за техния малцинствен статут и малцинствените им права. Това задълбочи тяхното историческо съзнание (което отсъства в културата на много цигански групи в други страни), така че те бързо правят връзката между настоящата дискриминация и преследванията в миналото, кулминирали в Холокоста. Това ги прави и по-чувствителни към всяко раздвижване на неонацизма от повечето членове на населението (с изключение на евреите). Реакциите варират от улични демонстрации срещу мероприятия на бивши есесовци,²² през гражданско неподчинение срещу изключване от места за лагеруване²³ до драматичната гладна стачка в Дахау, която настояваше за памет за миналото, справедлива реституция за жертвите и разтуряне на институции като специалния полицейски отдел за "бродници", както и унищожаване на данните, събрани от нацистките чиновници и изследователи, все още използвани от полицията. Те настояват (и техните твърдения могат да бъдат потвърдени), че новата вълна на ксенофобия е довела до по-строго прилагане на съществуващите закони относно чужденци, най-вече "преселници" или "бродници". Някои от тези закони, датиращи от нацисткия период или дори от по-рано, бяха в голяма степен пренебрегвани (въпреки че в повечето случаи оставаха неотмене-